Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

19. december 2013 *

»Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 2200/96 — forordning (EF) nr. 1432/2003 — landbrug — fælles markedsordning — frugt og grøntsager — producentorganisationer — betingelser for de nationale myndigheders anerkendelse — tilrådighedsstillelse af tekniske faciliteter, som er nødvendige til oplagring, emballering og afsætning af produkterne — forpligtelse for organisationen til i tilfælde af en delegation af dens opgaver til andre virksomheder at udøve kontrol med nævnte virksomheder«

I sag C-500/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af 16. september 2011, indgået til Domstolen den 23. september 2011, i sagen:

The Queen, på vegne af:

Fruition Po Ltd

mod

Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (refererende dommer), J.-C. Bonichot og A. Arabadjiev,

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. februar 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Fruition Po Ltd ved solicitor P. Cusick og barrister H. Mercer

— Det Forenede Kongeriges regering ved J. Beeko og L. Seeboruth, som befuldmægtigede, bistået af barrister G. Peretz

* Processprog: engelsk.

— den nederlandske regering ved C.S. Schillemans og C. Wissels, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved B. Schima og N. Donnelly, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 23. april 2013,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT L 297, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2699/2000 af 4. december 2000 (EFT L 311, s. 9, herefter »forordning nr. 2200/96«), og artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/2003 af 11. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2200/96 for så vidt angår anerkendelse af producentorganisationer og foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger (EUT L 203, s. 18).

2 Anmodningen er blevet fremsat under en sag mellem Fruition Po Ltd (herefter »Fruition«) og Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health (herefter »ministeriet«) vedrørende en beslutning, hvorved sidstnævnte tilbagekaldte Fruitions status som producentorganisation, som var blevet anerkendt på grundlag af forordning nr. 2200/96.

Retsforskrifter

3 De bestemmelser i EU-retten, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen, findes i forordning nr. 2200/96 og forordning nr. 1432/2003. Forordning nr. 2200/96 blev ophævet og erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 361/2008 af 14. april 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 121, s. 1). Forordning nr. 1432/2003 blev ophævet og erstattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager (EUT L 350, s. 1), der selv blev ophævet og erstattet af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 157, s. 1).

4 Artikel 11 i forordning nr. 2200/96 bestemte:

»1. I denne forordning forstås ved »producentorganisation« en juridisk person:

a) der er oprettet på initiativ af producenter af følgende kategorier af de i artikel 1, stk. 2, opførte produkter:

i) frugt og grøntsager

ii) frugt

iii) grøntsager

iv) produkter bestemt til forarbejdning

v) citrusfrugter

vi) nødder

vii) svampe

b) som navnlig har det formål:

1) at sikre planlægning af produktionen og tilpasning til efterspørgslen, navnlig hvad angår mængde og kvalitet

2) at fremme koncentrationen af udbuddet og markedsføringen af medlemmernes produktion

3) at reducere produktionsomkostningerne og regulere produktionspriserne

4) at fremme dyrkningsformer, produktionsmetoder og affaldshåndteringer, der er miljøvenlige, navnlig hvad angår beskyttelse af kvaliteten af vand, jord og landskab og bevarelse og/eller fremme af biologisk mangfoldighed

c) hvis vedtægter bl.a. forpligter de tilsluttede producenter til:

1) at anvende de regler, producentorganisationen har vedtaget for kendskab til produktionen, for produktion, for afsætning og for miljøbeskyttelse

2) for så vidt angår produktion af hver af de i litra a) nævnte produktkategorier i en given bedrift kun at være medlem af én enkelt af de i litra a) nævnte producentorganisationer

3) at afsætte hele deres produktion af de pågældende produkter gennem producentorganisationen

[…]

4) at give producentorganisationen de oplysninger, den ønsker til statistiske formål, og som bl.a. kan vedrøre areal, høst, udbytte og direkte salg

5) at betale de vedtægtsbestemte finansielle bidrag til iværksættelse og finansiering af driftsfonden, jf. artikel 15

d) hvis vedtægter har bestemmelser:

1) om nærmere regler for fastlæggelse, vedtagelse og ændring af bestemmelserne i litra c), nr. 1)

2) om, at medlemmerne skal erlægge de finansielle bidrag, der er nødvendige til finansieringen af producentorganisationen

3) til sikring af, at de tilsluttede producenter på demokratisk vis udøver kontrol med deres organisation og dens beslutninger

4) om sanktioner såvel for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser, bl.a. manglende betaling af finansielle bidrag, som for overtrædelse af producentorganisationens regler

5) om optagelse af nye medlemmer, herunder en minimumsperiode for medlemskab

6) om de regnskabsmæssige og budgetmæssige regler, der kræves, for at organisationen kan fungere, og

e) som er anerkendt af den pågældende medlemsstat i henhold til stk. 2.

2. Medlemsstaterne anerkender producentsammenslutninger, der anmoder herom, som producentorganisationer i henhold til denne forordning, såfremt:

a) de opfylder betingelserne i stk. 1 og i den henseende bl.a. godtgør, at de repræsenterer et mindste antal producenter og en mindste mængde af den markedsegnede produktion, som fastlægges efter proceduren i artikel 46

b) de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til gennemførelsen, varigheden og effektiviteten af deres indsats

c) de reelt gør det muligt for deres medlemmer at opnå fornøden teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrkningsmetoder

d) de reelt dels stiller sådanne tekniske faciliteter til rådighed for deres medlemmer, som er nødvendige til oplagring, emballering og afsætning af produkterne, dels sikrer en passende handels-, regnskabs- og budgetmæssig forvaltning af de opgaver, de påtager sig.

[…]«

5 Artikel 15 i forordning nr. 2200/96 fastsætter de betingelser, hvorunder der ydes finansiel fællesskabsstøtte til producentorganisationer, som har oprettet en driftsfond. Denne forordnings artikel 48 bemyndigede Europa-Kommissionen til at vedtage gennemførelsesbestemmelserne til nævnte forordning. I denne forbindelse er den kommissionsforordning, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen, forordning nr. 1432/2003.

6 Artikel 6 i forordning nr. 1432/2003 bestemte:

»1. Producentorganisationerne råder over det personale, den infrastruktur og det udstyr, der efter medlemsstatens opfattelse er påkrævet for at nå de mål, der er fastlagt i artikel 11 i forordning […] nr. 2200/96, og for at varetage deres hovedopgaver, bl.a.:

— kendskab til medlemmernes produktion

— sortering, oplagring og behandling af medlemmernes produktion

— forretningsmæssig og budgetmæssig forvaltning

— centraliseret bogholderi og et faktureringssystem.

2. Medlemsstaterne fastsætter betingelser for, at en producentorganisation kan betro opgaverne som fastsat i artikel 11 i forordning […] nr. 2200/96 til tredjepersoner.«

7 Det bemærkes i denne henseende, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ikke har vedtaget bestemmelser, der fastsætter betingelserne for, at en producentorganisation kunne betro opgaverne som fastsat i artikel 11 i forordning nr. 2200/96 til tredjepersoner.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

8 Fruition anmodede i slutningen af 2003 de britiske kompetente myndigheder om anerkendelse som en producentorganisation i kategorien »blandede frugter«. Fruition angav i sin ansøgning om anerkendelse som producentorganisation følgende oplysninger om sin struktur, beslutningstagning, aktiver og aktiviteter:

»[Fruition] har ikke noget moderselskab eller nogen datterselskaber, men har indgået en markedsføringsaftale med Northcourt Group Ltd [herefter »Northcourt«], et selskab, hvis medlemmer for en stor dels vedkommende (men ikke alle) også indgår i [Fruition]. [Northcourt] anvender Worldwide Fruit (herefter »WWF«), som det ejer 20% af aktierne i, som markedsføringsagent. WWF har ansat marketings-, teknisk, kvalitetssikrings-, it-, planlægnings- og administrativt personale, som leverer ydelser til [Fruition].

[…]

De løbende beslutninger om selskabets politik træffes af bestyrelsen, som udpeges og vælges af medlemmerne. […] Medlemmernes stemmerettigheder afhænger af deres omsætning gennem [Fruition], idet de enkelte medlemmer dog højst kan have 10% af de samlede stemmerettigheder.

[…]

Planer for lagring, pakning og markedsføring udformes af WWF's personale og godkendes af [Northcourt] og [Fruition]. Lagringen og pakningen for de godt 100 medlemmer [af Fruition] foregår i ca. 30 større lagerbygninger og 10 større pakhuse, som alle ejes af enkeltmedlemmer […]

[…]

[Fruition] ejer ikke fast ejendom – alle dens lagrings- og pakningsakiviteter finder sted i dens medlemmers bygninger […]. [Fruition] har leveret visse former for udstyr til pakning til disse bygninger samt installationer til forbedring af lagringen […]«

9 De britiske kompetente myndigheder gennemførte efter denne anmodning et kontrolbesøg hos Fruition. Nævnte myndigheder udarbejdede endvidere en inspektionsrapport, der redegjorde for den markedsføringsaftale, der var indgået med Northcourt med henblik på at benytte WWF's tjenester, og hvoraf fremgik, at Fruition alene havde to umiddelbart ansatte, den administrerende direktør og en personlig assistent, der arbejdede på deltid.

10 Disse myndigheder anerkendte i december 2003 på grundlag af forordning nr. 2200/96 Fruition som producentorganisation. Fruition kunne derefter opnå den fællesskabsstøtte, som organisationen havde anmodet om, hvilken støtte blev administreret af nævnte myndigheder og alene tildelt producenter, der udgjorde producentorganisationer.

11 I 2004 og i 2005 udarbejdede disse samme myndigheder to andre inspektionsrapporter, hvoraf det fremgik, at producentorganisationen Fruition fungerede tilfredsstillende.

12 Ministeriet tilbagekaldte ved beslutning af 10. juli 2006 Fruitions status som producentorganisation bl.a. med den begrundelse, at de opgaver, som organisationen skulle varetage, næsten alle var udliciteret, og at organisationen endvidere ikke havde fremført tilstrækkeligt bevis for den kontrol, som den udøvede over disse udliciterede opgaver. Denne beslutning udgjorde opfølgningen på en af

Kommissionen gennemført revision, som konkluderede, at flere britiske producentorganisationer, herunder Fruition, ikke opfyldte de kriterier for anerkendelse, der er fastsat i forordning nr. 2200/96. Kommissionen nåede navnlig hvad angår Fruition til følgende konklusion:

»[Fruitions] 101 medlemmer ejer næsten 100% af [Northcourt]. Dette selskab ejer selv 50% af [WWF]. De øvrige 50% besiddes af et selskab, der er ejet af landmænd i New Zealand. Der er ingen aftale mellem [Fruition] og dette selskab.

WWF markedsfører næsten 100% af [Fruitions] produkter og er desuden ansvarlig for organisering af transport, sortering, pakning og kvalitetssikring af produkterne, herunder den overordnede produktionskontrol på [Fruitions] vegne. Tekniske tjenester og fakturering udføres ligeledes af WWF. [Fruition] betaler ca. 150 000 GBP til WWF for ovennævnte tjenester. Det fremgår klart, at WWF spiller en hovedrolle i hele organiseringen og udfører alle de opgaver, som en producentorganisation normalt skulle udføre.

Kommissionens tjenestegrene er af den opfattelse, at [Fruition] ikke opfyldte betingelserne for anerkendelse, da producentorganisationens aktiviteter udføres af WWF, uden at Fruition har betroet dem til WWF. Ud over dette spørgsmål er der også et problem i forbindelse med strukturen, idet Fruitions tilsluttede producenter ikke har et stemmeflertal, der sætter dem i stand til at påvirke WWF's beslutninger, hvilket er i strid med artikel 11, stk. 1, litra d), nr. 3), i forordning nr. 2200/96.«

13 Ministeren opretholdt ved skrivelse af 7. april 2008 sin tilbagekaldelsesbeslutning af 10. juli 2006, idet ministeriet således forkastede Fruitions klage over beslutningen i forbindelse med en intern administrativ procedure, der finder anvendelse for Det Forenede Kongerige.

14 Den 2. juli 2008 anlagde Fruition sag til prøvelse af denne beslutnings lovlighed ved den forelæggende ret. Fruition bestred til støtte for søgsmålet, at forordning nr. 2200/96 kræver, at en producentorganisation udøver kontrol med de aktiviteter, som den har udliciteret, og organisationen anførte følgelig, at den i hovedsagen har opfyldt de kriterier for anerkendelse, der er fastsat i denne forordning.

15 Den forelæggende ret konstaterede – efter at have hørt parterne og undersøgt de beviser, der var fremlagt for den – følgende med hensyn til de faktiske omstændigheder.

16 Hvad angår kontraktforholdet mellem Fruition og Northcourt bemærkede den forelæggende ret, at der forelå et udkast til en markedsføringsaftale, dateret januar 2004, som aldrig var trådt i kraft, og som skulle gøre det muligt at drive en producentorganisation, der opfylder betingelserne i forordning nr. 2200/96, under Northcourts fulde kontrol. Denne ret fastslog, at den reelle kontraktlige forbindelse mellem Fruition og Northcourt i fraværet af en skriftlig formel aftale skulle fastlægges med udgangspunkt i de transaktioner, der fandt sted mellem disse to enheder. Nævnte ret bemærkede, at der ikke eksisterede nogen skriftlig formel aftale mellem Fruition og WWF.

17 Hvad angår forholdet mellem Northcourt og WWF konstaterede den forelæggende ret, at der var indgået en aftale i 2000, som gav WWF kontrol i forhold til Northcourt, på samme måde som betingelserne i udkastet til aftale af 2004 gav Northcourt kontrol i forhold til Fruition.

18 Den forelæggende ret kunne endvidere bemærke, at Northcourt i praksis var forpligtet til at følge anvisningerne fra Fruition, eftersom medlemmerne af Fruition ejede 93% af aktierne i Northcourt, og at alle dets direktører var medlemmer af Fruition. Den forelæggende ret konstaterede endvidere, at Northcourt kontrollerede WWF's beslutninger, eftersom det var ubestridt, at Northcourt på tidspunktet for beslutningen om at tilbagekalde anerkendelsen ejede 50% af aktierne i WWF, og ikke længere 20%, som det var angivet i Fruitions anmodning om anerkendelse, og at beslutningerne skulle træffes med enstemmighed. Den forelæggende ret bemærkede endvidere, at der ikke var nogle

omstændigheder, der beviste, at Northcourt eller WWF i henhold til en kontrakt havde accepteret, at Fruition gav dem anvisninger, idet en sådan viljeserklæring ifølge den forelæggende ret hverken følger af en skriftlig aftale eller af indholdet af nogle af sagens akter.

19 Den forelæggende ret fastslog endelig, at den forbindelse, der sammenknytter Fruition på den ene side og Northcourt og WWF på den anden side, bestod i, at disse enheders aktiviteter blev udført på grundlag af konsensus, og at der sandsynligvis var givet gensidige indrømmelser. Den forelæggende ret har bemærket, at WWF havde accepteret Fruitions beslutninger, selv når disse beslutninger kunne anses for at være i strid med WWF's egne kommercielle interesser. Eftersom der er et overlap i aktiebesiddelserne, da Fruition ejede 93% af aktierne i Northcourt, som ejede 50% af aktierne i WWF, handlede parterne ifølge den forelæggende ret i enighed, hvilket naturligvis ikke kan betyde, at Fruition har kunnet gennemtvinge sit standpunkt hver gang.

20 Den forelæggende ret fandt efter disse faktuelle konstateringer, at det spørgsmål, der er rejst i hovedsagen med hensyn til EU-retten, i det væsentlige går ud på at fastlægge, om forordning nr. 2200/96 implicit kræver, at en producentorganisation giver anvisninger til eksterne tjenesteydere i forbindelse med en kontraktmæssig aftale, eller om det derimod er tilstrækkeligt, at disse enheders indbyrdes afhængighed i kapitalmæssig henseende sætter dem i stand til at operere på grundlag af konsensus. Den forelæggende ret finder, at ministeriets argument, hvorefter denne forordnings artikel 11 er tilsidesat, når en producentorganisation betror hele sin drift, herunder kontrollen med denne drift, er relevant, men det forekommer denne ret vanskeligt at fastlægge, i hvilket omfang og på hvilken måde kontrollen skal opretholdes, og om den indbyrdes afhængighed med hensyn til kapitalandele i hovedsagen opfylder kravene i EU-retten.

21 På den baggrund har High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Under omstændigheder, hvor:

a) en medlemsstat traf afgørelse om anerkendelse af en organisation som producentorganisation i henhold til artikel 11 i forordning nr. 2200/96

b) denne organisation havde formål og vedtægter, som opfyldte kravene i artikel 11 i forordning nr. 2200/96

c) de producenter, som var medlemmer af organisationen, modtog alle de tjenester, som skal ydes af en producentorganisation i henhold til artikel 11 i forordning nr. 2200/96

d) organisationen havde indgået kontrakt med leverandører om at levere en betydelig del af disse tjenester,

skal artikel 11 i forordning nr. 2200/96 da fortolkes – i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet – således, at den kræver, at organisationen skal have en vis grad af kontrol over leverandørerne?

2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, hvilken grad af kontrol er da påkrævet ifølge fortolkningen af artikel 11 i forordning nr. 2200/96?

3) Det ønskes navnlig oplyst, om organisationen havde den grad af kontrol, som eventuelt kræves i artikel 11 i forordning nr. 2200/96, under omstændigheder, hvor

a) leverandørerne var:

— et selskab, hvori medlemmer af organisationen ejede 93% af aktierne

— et selskab, hvori det første selskab ejede 50% af aktierne, og hvis vedtægter fastsatte, at selskabets beslutninger skulle træffes med enstemmighed

b) ingen af selskaberne var kontraktligt forpligtet til at følge organisationens instrukser til dem vedrørende de pågældende aktiviteter, men

c) som følge af den ejerstruktur, der er beskrevet ovenfor, var organisationens og leverandørernes aktiviteter baseret på konsensus?

4) Er følgende relevant for afgørelsen af de ovenstående spørgsmål:

a) Artikel 6, stk. 2, i [forordning nr. 1432/2003] fastsatte på tidspunktet for de faktiske omstændigheder udtrykkeligt, at »[m]edlemsstaterne fastsætter betingelser« for, at producentorganisationer kan betro deres opgaver til tredjepersoner.

b) Den i spørgsmål 1 omhandlede medlemsstat havde på tidspunktet for de faktiske omstændigheder ikke fastsat disse betingelser?«

Om de præjudicielle spørgsmål

22 Den forelæggende ret ønsker med sine spørgsmål, der behandles samlet, nærmere bestemt oplyst, om artikel 11 i forordning nr. 2200/96 skal fortolkes således, at en producentorganisation, der har overladt udøvelsen af aktiviteter, der var væsentlige for anerkendelsen i henhold til denne bestemmelse, til tredjepersoner, for at opfylde betingelserne for anerkendelsen i nævnte bestemmelse, er forpligtet til at bevare kontrollen med denne udøvelse, og i givet fald i hvilket omfang denne kontrol skal indehaves.

23 Det bemærkes indledningsvis, at der ikke findes bestemmelser i denne forordning, der er til hinder for udlicitering af de aktiviteter, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 11.

24 Det bemærkes i denne henseende, at det fremgår af syvende betragtning til forordning nr. 1432/2003, at en producentorganisation kan være ude af stand til direkte og effektivt at varetage alle sine aktiviteter, og denne forordnings artikel 6, stk. 2, indeholder udtrykkeligt muligheden for, at en producentorganisation kan betro opgaverne som fastsat i nævnte artikel 11 til tredjepersoner.

25 En sådan udlicitering kan imidlertid i intet tilfælde gøre det muligt for producentorganisationer at frigøre sig fra de betingelser, som de er underlagt for at være anerkendt som sådanne organisationer i henhold til artikel 11 i forordning nr. 2200/96. Som det fremgår af denne artikel, anerkender medlemsstaterne kun producentorganisationer i henhold til denne forordning, hvis de opfylder de betingelser for anerkendelse, der er fastsat i artikel 11, stk. 1 og 2. Disse betingelser omfatter bl.a. de i artikel 11, stk. 2, litra b), indeholdte betingelser, der pålægger disse organisationer at frembyde tilstrækkelig garanti med hensyn til gennemførelsen, varigheden og effektiviteten af deres indsats.

26 Organisationerne forpligter sig ved anmodningen om at blive anerkendt som producentorganisation som omhandlet i nævnte forordning således til at overholde nævnte betingelser under hele anerkendelsesperioden og påtager sig bl.a. effektivt at udøve de væsentlige aktiviteter, som påhviler de pågældende i medfør af samme forordnings artikel 11. Det er således uundværligt for opretholdelsen af deres status som producentorganisation, at disse organisationer straks efter anerkendelsen fortsætter med at opfylde alle betingelserne for anerkendelse under denne periode og navnlig, at de sikrer sig en fortsat effektiv gennemførelse af deres indsats.

27 Såfremt en producentorganisation kunne betro tredjepersoner, helt selvstændigt og uden kontrol, at udøve organisationens væsentlige aktiviteter, ville den ikke længere være i stand til kontinuerligt at overholde de betingelser for anerkendelse, der er omhandlet i nævnte artikel 11, herunder den betingelse, der til stadighed kræver en garanti for en effektiv udførelse af nævnte aktiviteter.

28 Hvad angår graden af den kontrol, der kræves ifølge forordning nr. 2200/96, når en producentorganisation har betroet tredjepersoner udøvelsen af aktiviteter, der er væsentlige for organisationens anerkendelse i henhold til denne forordnings artikel 11, bemærkes, at eftersom denne organisation er forpligtet til kontinuerligt at overholde betingelserne for sin anerkendelse, herunder betingelsen om, at den til stadighed skal garantere en effektiv gennemførelse af dens indsats, kan dette kontrolkrav alene være opfyldt, hvis denne kontrol gør det muligt for nævnte organisation at gribe rettidigt og tvingende ind i denne udøvelse.

29 Et sådant kontrolkrav er opfyldt, når en kontraktmæssig aftale gør det muligt for den berørte producentorganisation at forblive ansvarlig for udøvelsen af den udliciterede aktivitet samt for kontrollen med den samlede drift, således at producentorganisationen i sidste ende bevarer beføjelsen til at udføre kontrol og i givet fald at gribe rettidigt ind i denne udøvelse under hele aftalens varighed.

30 I denne henseende kan en praksis, der blot består i, at beslutningerne træffes ved konsensus mellem producentorganisationen og de tredjepersoner, som den samarbejder med, ikke sikre, at kontrolkravet er opfyldt.

31 Eftersom det drejer sig om undersøgelsen af faktuelle og juridiske situationer, der undertiden kan være komplicerede, tilkommer det imidlertid den kompetente nationale ret at undersøge i hver enkelt sag og under hensyntagen til alle de relevante omstændigheder i sagen, herunder arten og omfanget af de udliciterede aktiviteter, om den berørte producentorganisation har bevaret kontrollen som krævet i artikel 11 i forordning nr. 2200/96.

32 Det følger herefter af det ovenstående, at artikel 11 i forordning nr. 2200/96 skal fortolkes således, at en producentorganisation, der har overladt udøvelsen af aktiviteter, der var væsentlige for dens anerkendelse i henhold til denne bestemmelse, til tredjepersoner, for at kunne opfylde de betingelser for anerkendelse, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, er forpligtet til at indgå en kontraktmæssig aftale, der gør det muligt for organisationen at forblive ansvarlig for denne udøvelse samt for kontrollen med den samlede drift, således at producentorganisationen i sidste ende bevarer beføjelsen til at udføre kontrol og i givet fald at gribe rettidigt ind i denne udøvelse under hele aftalens varighed. Det tilkommer den kompetente nationale ret at undersøge i hver enkelt sag og under hensyntagen til alle de relevante omstændigheder i sagen, herunder arten og omfanget af de udliciterede aktiviteter, om den berørte producentorganisation har bevaret en sådan kontrol.

Sagens omkostninger

33 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2699/2000 af 4. december 2000, skal fortolkes således, at en producentorganisation, der har overladt udøvelsen af aktiviteter, der var væsentlige for dens anerkendelse i henhold til denne bestemmelse, til tredjepersoner, for at kunne opfylde de betingelser for anerkendelse, der er

omhandlet i nævnte bestemmelse, er forpligtet til at indgå en kontraktmæssig aftale, der gør det muligt for organisationen at forblive ansvarlig for denne udøvelse samt for kontrollen med den samlede drift, således at producentorganisationen i sidste ende bevarer beføjelsen til at udføre kontrol og i givet fald at gribe rettidigt ind i denne udøvelse under hele aftalens varighed. Det tilkommer den kompetente nationale ret at undersøge i hver enkelt sag og under hensyntagen til alle de relevante omstændigheder i sagen, herunder arten og omfanget af de udliciterede aktiviteter, om den berørte producentorganisation har bevaret en sådan kontrol.

Underskrifter